

Vergaderjaar 1990–1991

22 141

Goedkeuring van de op 27 november 1990 te Parijs tot stand gekomen Overeenkomst betreffende de toetreding van de Italiaanse Republiek tot de op 19 juni 1990 te Schengen ondertekende Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de Regeringen van de Staten van de Benelux Economische Unie, van de Bondsrepubliek Duitsland en van de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen, met een daarbij behorende Slotakte en Gemeenschappelijke Verklaring

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING**Algemeen**

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt, omdat het zonder meer instemmend luidt, dan wel uitsluitend opmerkingen van redactionele aard bevat (artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State)

Zoals werd uiteengezet in de toelichtende nota ten behoeve van de parlementaire goedkeuring van het op 27 november 1990 te Parijs tot stand gekomen Protocol betreffende de toetreding van de Italiaanse Republiek tot het op 14 juni 1985 te Schengen ondertekende Akkoord tussen de Regeringen van de Staten van de Benelux Economische Unie, van de Bondsrepubliek Duitsland en van de Franse Republiek betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen (Trb. 1991, 26), werd na de ondertekening op 19 juni 1990 te Schengen van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord (Trb. 1990, 145) besloten dat Italië niet alleen zou kunnen toetreden tot het Akkoord maar tegelijkertijd ook tot de Uitvoeringsovereenkomst. Dienovereenkomstig is op 27 november 1990 te Parijs eveneens tot stand gekomen een Overeenkomst betreffende de toetreding van de Italiaanse Republiek tot de Uitvoeringsovereenkomst.

Bij gelegenheid van de ondertekening van de Toetredingsovereenkomst heeft Italië zich, blijkens de verklaring van de Ministers en Staatssecretarissen, aangesloten bij de visie van de vijf oorspronkelijke Schengenpartners dat de totstandkoming van de uitvoeringsovereenkomst moet worden gezien als een belangrijke stap met het oog op de verwezenlijking van een ruimte zonder binnengrenzen binnen de EG, en dat zij dit als uitgangspunt nemen voor de verdere werkzaamheden van de lidstaten van de Europese Gemeenschappen. Deze visie werd op 19 juni 1990 vastgelegd in een op die datum afgelegde verklaring van de Ministers en Staatssecretarissen (Kamerstukken II 1989/1990 19 326, nr. 40).

Artikel 140 van de Uitvoeringsovereenkomst bevat een regeling voor de toetreding, en bepaalt dat deze geschiedt bij afzonderlijke overeen-

komst. Uiteraard zal de inwerkingtreding van de Toetredingsovereenkomst niet kunnen vooruitlopen op de inwerkingtreding van de Uitvoeringsovereenkomst. In artikel 5, tweede lid, van de Toetredingsovereenkomst is zulks nog eens duidelijk bepaald.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 is het eigenlijke toetredingsartikel. In de artikelen 2 tot en met 4 worden voor Italië de ambtenaren en autoriteiten aangewezen, die voor de oorspronkelijke Schengenpartners in de artikelen 40, 41 en 65 van de Uitvoeringsovereenkomst zijn vermeld. In artikel 2 zijn aangewezen de ambtenaren die bevoegd zijn tot grensoverschrijdende observatie, alsmede de autoriteit tot wie een desbetreffend rechtshulpverzoek dient te worden gericht onder de voorwaarden genoemd in artikel 40 van de Uitvoeringsovereenkomst. In artikel 3 zijn de ambtenaren vermeld die bevoegd zijn achtervolging op grond van artikel 41 van de Uitvoeringsovereenkomst. Voor Nederland zijn vooral die van artikel 2 van belang, omdat de achtervolging in de praktijk een Frans-Italiaanse aangelegenheid zal zijn. De teksten van de verklaringen inzake achtervolging, bedoeld in het tweede lid van artikel 3, die ter gelegenheid van de ondertekening van de Toetredingsovereenkomst door Frankrijk en Italië zijn afgelegd, zullen worden bekend gemaakt in het Tractatenblad zodra deze zijn ontvangen van de depositaris. Krachtens artikel 4 is het Italiaanse Ministerie van Justitie de autoriteit tot wie overeenkomstig artikel 65 van de Uitvoeringsovereenkomst verzoeken om uitlevering of om doortocht dienen te worden gericht.

De Toetredingsovereenkomst treedt ingevolge artikel 5 in werking zodra alle Partijen deze hebben geratificeerd. Zoals hierboven reeds werd aangegeven kan dit niet eerder dan nadat de Uitvoeringsovereenkomst in werking is getreden. In de Gemeenschappelijke verklaring bedoeld in deel II eerste lid van de Slotakte, is vastgelegd dat Partijen elkaar voortdurend dienen te informeren over de stand van de nationale uitvoeringsmaatregelen. De tweede alinea van deze verklaring impliceert dat Partijen pas tot bekrachtiging van de Toetredingsovereenkomst overgaan als alle voorwaarden voor toepassing van de Toetredingsovereenkomst zijn vervuld. Deze Gemeenschappelijke verklaring is in feit het evenbeeld van de soortgelijke verklaring bij artikel 139 van de Uitvoeringsovereenkomst (zie Slotakte bij de Uitvoeringsovereenkomst, Trb. 1990, 145, blz. 299).

De aan de Toetredingsovereenkomst gehechte Slotakte bestaat uit twee delen. In deel I onderschrijft Italië de gemeenschappelijke verklaringen, en neemt nota van de eenzijdige verklaringen die zijn opgenomen in de bij de Uitvoeringsovereenkomst behorende Slotakte, Protocol en Gemeenschappelijke verklaring. Voor de betekenis van deze verklaringen zij verwezen naar de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel tot goedkeuring van de Uitvoeringsovereenkomst.

Deel II van de Slotakte bevat een drietal gemeenschappelijke verklaringen. De verklaring bij II.1 werd hierboven reeds genoemd. Met de verklaring onder II.2. wordt Italië gebonden aan de visumregelingen zoals die op 19 juni 1990 tussen de oorspronkelijke Schengenpartners bestond, ten aanzien waarvan artikel 9 van de Uitvoeringsovereenkomst bepaalt dat deze slechts in onderling overleg mogen worden gewijzigd. Met de verklaring onder II.3 geeft Italië aan zich ertoe te verplichten vóór de bekrachtiging van de Toetredingsovereenkomst te bewerkstelligen dat de Italiaanse wetgeving ten aanzien van bescherming van persoonsgegevens voldoet aan het niveau dat voor de toepassing van de Uitvoeringsovereenkomst is vereist. Deze verklaring onderstreept nog eens het belang dat alle Partijen hechten aan een goede privacywetgeving.

De eveneens aan de Toetredingsovereenkomst gehechte Gemeen-

schappelijke verklaring werd door Italië noodzakelijk geacht, om de indruk te vermijden dat de bevoegdheden, die de «Guardia di Finanza» op Italiaans grondgebied heeft, door de bepaling van artikel 3 zouden kunnen worden ingeperkt.

Ten aanzien van de Toetredingsovereenkomst is, evenals voor de Uitvoeringsovereenkomst zelf, gekozen voor de uitdrukkelijke goedkeuringsprocedure, zodat de Staten-Generaal in staat zullen zijn de Uitvoeringsovereenkomst en de Italiaanse toetreding daartoe gelijktijdig te behandelen. Gelijk bij de Uitvoeringsovereenkomst wordt de goedkeuring alleen voor Nederland gevraagd.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
P. Dankert

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen